

[Arne Melchior]

at hvert eneste dokument skal fremlægges og hver eneste omstændighed opklares. Man kan sige om dagsordenen, at den er temmelig overflødig, eftersom begge de to udvalg for længst har sagen på deres arbejdsdagsordener, og det, det nu pålægges disse to udvalg at udføre, er de allerede i gang med, så den er sådan en slags konstatering af, at det allerede sker.

Alligevel må jeg protestere imod hr. Kim Behnkes udtalelser om »et eller andet folketingsudvalg«. Der er altså tale om Markedsudvalget og om Udvalget for Forretningsordenen, hvori, så vidt jeg husker, samtlige gruppeformænd har sæde, så der er ikke tale om et eller andet tilfældigt, men om et ganske fornuftigt udredningsarbejde, som allerede er i gang, så hr. Kim Behnke kan udmærket styre de lyster, han i øvrigt måtte nære, til dette udredningsarbejde er færdigt. Det vil altså sige, at tingene kommer op på borddugen og ikke på nogen måde ned under noget gulvtæppe.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Stavad mente, at Fremskridtspartiet skulle køre et særligt løb på denne sag, og at Fremskridtspartiet var så hurtigt ude med kravet om en egentlig rigsretssag mod skatteministeren. Det er, fordi der efter Fremskridtspartiets overbevisning ikke er den mindste tvivl om, at ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 1, subsidiært § 5, stk. 2, er overtrådt, og som jeg sagde tidligere, har den stabel af bilag, vi allerede har fået, yderligere dokumenteret det, og senest har statsministerens tale i dag med ordene om, at set i bakspejlet var Folketinget nok ikke blevet tilstrækkeligt orienteret, bekræftet det. Men det går ikke på den måde. Det er ikke meningen med parlamentarismen, at man set i bakspejlet kan konstatere, at man har begået fejl, uden at det i øvrigt får nogen konsekvenser. Parlamentarisme går ud på, at alle i et parlament er velinformerede om konsekvenserne af lovgivningen, inden man skrider til afstemning. Det må være formålet, og det er også det, der er skitseret i ministeransvarlighedsloven, særligt § 5, stk. 2.

Fremskridtspartiet sagde allerede den 11. december 1987, altså ved førstebehandlingen af arbejdsmarkedsbidragslovgivningen – for de interesserede: spalte 3750 i Folketingets forhandlinger – at det ikke kunne gå i forhold

til EF. Det viste sig altså siden hen, at regeringen godt vidste, at der var problemer, men på det tidspunkt ikke ville erkende det, ligesom den, som hr. Stavad ganske rigtigt har refereret det, heller ikke ville det i svarene på de skriftlige spørgsmål, som Folketingets Skatteudvalg stillede. For Fremskridtspartiet er der ingen tvivl: Rigsretssagen bør gennemføres, og statsministeren har allerede i dag som hovedvidne erklæret sig skyldig.

Hr. Kofod-Svendsen spurgte, hvem der så skulle være statsminister. Det er uinteressant i denne forbindelse og specielt uinteressant for folkestyret og parlamentarismen som sådan, hvis alting skal gøres op efter, hvem der skal være statsminister. Ret skal være ret, og et parlament skal have fuld information om alt, hvad der foregår, uanset hvem der er statsminister.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

De sidste bemærkninger, som hr. Kim Behnke gjorde, kan jeg erklære mig enig i. Fru Pia Kjærsgaard kom derimod af sted med nogle forkerte opfattelser, for man kan vel ikke kalde det citatfusk, når man ikke citerer. Fru Pia Kjærsgaard mente, at Socialdemokratiet havde talt om mistillid på et eller andet tidligt tidspunkt, men det tror jeg fru Pia Kjærsgaard får svært ved at finde.

Jeg – og jeg tror også andre, der har fået stillet spørgsmålet, om dette betød, at der skulle erklæres mistillid til en minister eller til regeringen – har svaret, at denne sag nu skulle undersøges ordentligt, og at vi ikke ville udelukke nogen handle måde, når vi havde fået den undersøgt og draget vor konklusion. Det er den eneste form, det ord har været anvendt i. Så må jeg oplyse fru Pia Kjærsgaard om, at man altså ikke kan rejse rigsretstiltale mod folketingsmedlemmer, det er sådan et privilegium for regeringsmedlemmer, og derfor er der næppe nogen socialdemokrater, der lige i øjeblikket kan blive udsat for sådan en sag.

Så vil jeg meget gerne frabede mig både fru Pia Kjærsgaards og hr. Kim Behnkes forsøg på at kaste en eller anden form for smuds på nogle socialdemokrater på grund af et forløb, som man åbenbart ikke aner noget som helst om. Hvis det er sådan, at man har noget, så kom med det, lad os få det at vide! Os bekendt findes der ikke noget. Vi vil meget gerne have alle